

UCHWAŁA Nr 203 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 lipca 1965 r.

w sprawie rozwoju usług dla ludności w latach 1966—1970.

1. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Uchwała dotyczy usług: naprawczych, remontowych, konserwacyjnych, czynności polegających na wytwarzaniu na indywidualne zamówienie osób fizycznych przedmiotów z materiału powierzonego lub własnego, czynności pomocniczych przy wykonywaniu zajęć domowych i gospodarczych oraz usług polegających na zaspokajaniu niektórych potrzeb osobistych — jeśli należne opłaty za ich wykonanie pokrywa ludność bądź własnymi środkami pieniężnymi, bądź też środkami pieniężnymi przekazywanymi jej przez instytucje uprawnione do udzielania kredytów i pożyczek na zakup towarów i usług. Wykaz tych usług stanowi załącznik do uchwały.

2. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów może w razie potrzeby uzupełnić wykaz usług, o którym mowa w ust. 1, innymi rodzajami usług dla ludności.

3. Opłacanie wykonanych usług za pośrednictwem komitetów społecznych, stowarzyszeń, spółdzielni lub instytucji nie zmienia ich kwalifikacji jako usług dla ludności, jeśli nastąpiło ze środków określonych w ust. 1.

4. Minister Finansów ustali w terminie do dnia 31 grudnia 1965 r. zasady ewidencji opłat za wykonane usługi, o których mowa w ust. 3.

5. Uchwała nie zmienia pojęcia usług dla ludności oraz zasad kwalifikacji podatkowej obrotów i dochodów, określonych w odrębnych przepisach o podatku obrotowym i dochodowym, odnoszących się do jednostek gospodarki nieuspołecznionej.

§ 2. Ilekroć w dalszej treści uchwały jest mowa o:

- 1) usługach dla ludności — należy przez to rozumieć również usługi określone w § 1, wykonywane dla rzemieślników indywidualnych oraz dla innych osób fizycznych trudniących się na własny rachunek działalnością wytwórczą, handlową lub usługową,

- 2) prezydiach wojewódzkich rad narodowych — należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw,
- 3) centralnych związkach spółdzielczych — należy przez to rozumieć ogólnokrajowe związki spółdzielcze określone w art. 158 § 3 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz. U. Nr 12, poz. 61),
- 4) jednostkach świadczących usługi dla ludności — należy przez to rozumieć przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielnie, zakłady rad narodowych, zakłady usługowe organizacji społecznych, rzemieślników indywidualnych oraz inne jednostki gospodarki nieuspołecznionej — wykonujące usługi dla ludności,
- 5) organizacjach społecznych — należy przez to rozumieć organizacje społeczne, które wykonują usługi dla ludności w ramach działalności gospodarczej prowadzonej na zasadach ustalonych w uchwale nr 446 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1958 r. w sprawie działalności gospodarczej organizacji społecznych.

2. Organizacja i koordynacja rozwoju usług dla ludności.

§ 3. Prezydium rad narodowych powinny dążyć do zapewnienia coraz lepszego zaspokojenia potrzeb ludności w dziedzinie usług na terenie ich działania przez:

- 1) ustalanie dla przedsiębiorstw i spółdzielni objętych planami terenowymi zadań w zakresie usług i środków do ich realizacji,
- 2) występowanie z wnioskami o wykonywanie na ich terenie zadań w zakresie usług przez określone jednostki objęte planem centralnym,
- 3) ustalanie w formie zaleceń dla organizacji, zrzeszających rzemieślników oraz inne osoby fizyczne wykonujące na własny rachunek usługi dla ludności, branżowych i terenowych kierunków rozwoju tych usług.

§ 4. 1. Należy przyjąć jako zasadę zaspokojenie potrzeb ludności w dziedzinie usług:

- 1) na terenie miast i osiedli — przez przedsiębiorstwa państwowe, zakłady rad narodowych, spółdzielnie, zakłady usługowe organizacji społecznych oraz przez rzemieślników i inne jednostki gospodarki nie uspołecznionej,
- 2) na terenie gromad — przez przedsiębiorstwa państwowe, których zadaniem jest obsługa gospodarki rolnej, zakłady usługowe organizowane w ramach Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” i Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy, spółdzielnie usługowo-wytworcze kółek rolniczych, zakłady gromadzkich rad narodowych, rzemieślników oraz inne jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

2. Przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielnie i organizacje społeczne, objęte planem centralnym, mogą organizować usługi dla ludności tylko w uzgodnieniu z prezydiami właściwych powiatowych (miejskich) rad narodowych. Uzgodnienie powinno obejmować: kierunki branżowe, lokalizację zakładów oraz rozmiary zadań w określonych rodzajach usług dla ludności.

3. Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości oraz ministrowie wymienieni w § 6 ust. 1 określają w porozumieniu z właściwymi prezydiami wojewódzkich rad narodowych w terminie do dnia 31 grudnia 1965 r. zakres działania poszczególnych pionów organizacyjnych w dziedzinie usług dla ludności opierając się na zasadach:

- 1) rejonizacji, specjalizacji i koncentracji usług określonego rodzaju,
- 2) powierzania organizowania usług dla ludności tym jednostkom organizacyjnym, które posiadają optymalne warunki techniczno-organizacyjne do zaspokojenia potrzeb ludności w określonych rodzajach usług na danym terenie.

§ 5. 1. Prezydya rad narodowych w oparciu o narodowe i terenowe plany gospodarcze koordynują całą działalność usługową na swoim terenie działania, w szczególności:

- 1) inicjują i organizują współdziałanie między jednostkami usługowymi podporządkowanymi i nie podporządkowanymi radom narodowym,
- 2) stawiają wnioski co do wykonania na ich terenie zadań w dziedzinie usług przez jednostki objęte planem centralnym,
- 3) ustalają lokalizację sieci zakładów usługowych prowadzonych zarówno przez jednostki usługowe podporządkowane, jak i nie podporządkowane radom narodowym,
- 4) stawiają wnioski w sprawach tworzenia, organizacji, łączenia oraz likwidacji przedsiębiorstw i zakładów usługowych nie podporządkowanych radom narodowym.

2. Zaleca się prezydium rad narodowych, aby sprawy bieżącego kierowania rozwojem usług dla ludności oraz koordynacją działalności usługowej jednostek objętych planem centralnym z działalnością usługową jednostek podporządkowanych radom narodowym powierzyły następującym terenowym organom administracji państwowej:

- 1) wydziałom przemysłu lub innym organom powołanym do kierowania sprawami przemysłu — w zakresie usług przemysłowych, z wyjątkiem usług stacji obsługi pojazdów mechanicznych, usług o charakterze budowlanym

oraz usług różnych (część A, B i F wykazu, stanowiącego załącznik do niniejszej uchwały),

- 2) wydziałom handlu — w zakresie usług obrotu towarowego, z wyjątkiem usług filatelistycznych (część C wykazu, stanowiącego załącznik do niniejszej uchwały),
- 3) organom gospodarki komunalnej i mieszkaniowej — w zakresie usług gospodarki komunalnej i mieszkaniowej (część D wykazu, stanowiącego załącznik do niniejszej uchwały),
- 4) wydziałom komunikacji — w zakresie usług motoryzacyjnych, obejmujących usługi stacji obsługi pojazdów mechanicznych (część A III 1 pkt 3 wykazu, stanowiącego załącznik do niniejszej uchwały).

§ 6. 1. Koordynację działalności usługowej poszczególnych pionów, objętych planem centralnym, z działalnością usługową jednostek, objętych planami terenowymi, na szczeblu centralnym sprawują:

- 1) Komitet Drobnej Wytwórczości w odniesieniu do usług, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 1,
- 2) Minister Handlu Wewnętrznego w odniesieniu do usług, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 2,
- 3) Minister Gospodarki Komunalnej w odniesieniu do usług, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 3,
- 4) Minister Komunikacji w odniesieniu do usług, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 4.

2. Do zadań organów wymienionych w ust. 1 w zakresie usług dla ludności należą:

- 1) inicjowanie i organizowanie współdziałania poszczególnych pionów organizacyjnych w zakresie rozwoju określonych usług dla ludności,
- 2) ocena projektów planów wieloletnich i rocznych rozwoju usług,
- 3) stawianie wniosków w sprawie podjęcia inwestycji usługowych,
- 4) opiniowanie cenników i opłat za usługi, obowiązujących na obszarze kraju lub kilku województw,
- 5) podejmowanie innych kroków dla wzajemnego powiązania zadań jednostek usługowych, objętych planem centralnym oraz planami terenowymi.

3. Centralne organy koordynujące usługi dla ludności mają prawo żądać od ministerstw (komitetów, urzędów centralnych), prezydium rad narodowych, centralnych związków spółdzielczych, organizacji społecznych oraz organizacji gospodarczych rzemiosła i zrzeszeń prywatnego handlu i usług dostarczenia lub udostępnienia im niezbędnych materiałów, opracowań i informacji, a także projektów planów i programów dotyczących rozwoju usług dla ludności.

§ 7. 1. Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości oraz ministrowie określani w § 6 ust. 1, każdy w zakresie swojej właściwości, wyznaczają w terminie do dnia 31 grudnia 1965 r. zgodnie z przepisami uchwały nr 116 Rady Ministrów z dnia 14 maja 1965 r. o współpracy i koordynacji gospodarczej (Monitor Polski Nr 33, poz. 178) jednostki organizacyjne sprawujące funkcję zjednoczeń wiodących ogólnobranżowych dla określonych branż i rodzajów usług.

2. Zadania, prawa i obowiązki zjednoczeń wiodących ogólnobranżowych w dziedzinie usług określają przepisy powołane w ust. 1.

3. Planowanie i sprawozdawczość.

§ 8. W narodowych planach gospodarczych, poczynając od 1966 r., należy wyodrębnić w poszczególnych działach gospodarki narodowej zadania planowe w zakresie usług dla ludności.

§ 9. 1. W stosunku do przedsiębiorstw usługowych, a także wyodrębnionych zakładów produkcyjnych, świadczących głównie usługi dla ludności w warunkach odpłatności i rentowności tych usług, znosi się limitowanie zatrudnienia i funduszu płac. To samo dotyczy wyodrębnionych przedsiębiorstw i zakładów świadczących w pełni odpłatne usługi dla rolnictwa.

2. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrem Finansów i Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości ustali szczegółowe przepisy określające zasadę planowania i rozliczania przedsiębiorstw i zakładów, o których mowa w ust. 1.

§ 10. Zobowiązuje się Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do:

- 1) opracowania klasyfikacji usług dla ludności w każdym dziale gospodarki narodowej i stosowania tej klasyfikacji w sprawozdawczości statystycznej oraz opracowaniach statystycznych, począwszy od 1966 r.,
- 2) wprowadzenia, począwszy od 1966 r., rocznych sprawozdań statystycznych, sporządzanych dla usług, o których mowa w § 14.

4. Zadania w zakresie usług dla ludności.

§ 11. 1. Wartość łączna usług dla ludności, świadczonych przez jednostki gospodarki społecznej, wymienione w § 12, powinna wzrosnąć w latach 1966—1970 o 80,0% i osiągnąć szacunkowo około 11 mld zł.

2. Komitet Drobnej Wytwórczości, prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz Centralny Związek Rzemieślniczych Spółdzielni Zaopatrzenia i Zbytu i Związek Izb Rzemieślniczych powinny dążyć do zwiększenia w rzemiośle indywidualnym w 1970 r. usług dla ludności o 50% w stosunku do przewidywanych wyników 1965 r., tj. do około 13,5 mld zł.

§ 12. Zakłada się następujące proporcje wzrostu wartości usług dla ludności w 1970 r., w stosunku do przewidywanych wyników 1965 r., świadczonych przez:

- 1) przedsiębiorstwa państwowe, objęte centralnym planem przemysłu, o około 40% do 250 mln zł,
- 2) przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego, objęte zakresem działania Komitetu Drobnej Wytwórczości, o 115% do 1.400 mln zł,
- 3) przedsiębiorstwa państwowe przemysłowe i handlowe, podległe Ministrowi Handlu Wewnętrznego, o 80% do 940 mln zł (nie licząc usług gwarancyjnych),
- 4) przedsiębiorstwa oraz zakłady gospodarki komunalnej i mieszkaniowej o 75% do 1.060 mln zł,
- 5) Zjednoczenie Zaplecza Technicznego Motoryzacji o około 149% do 92 mln zł,
- 6) spółdzielnie pracy i spółdzielnie inwalidów, zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy, o około 75% do 5.650 mln zł,

7) spółdzielnie zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, o 120% do 800 mln zł,

8) spółdzielnie zrzeszone w Związku Spółdzielni Spożywców „Społem” o 80% do 285 mln zł.

§ 13. Zakłada się orientacyjnie wzrost w 1970 r. w stosunku do 1965 r. wartości usług dla ludności, świadczonych przez jednostki gospodarcze objęte koordynacją Komitetu Drobnej Wytwórczości, w poszczególnych województwach i miastach wyłączonych z województw w następującej proporcji:

1) w mieście Warszawie	o około	60%	do 760 mln zł
2) w mieście Krakowie	„	70%	do 300 mln zł
3) w mieście Łodzi	„	70%	do 335 mln zł
4) w mieście Poznaniu	„	63%	do 320 mln zł
5) w mieście Wrocławiu	„	95%	do 250 mln zł
6) w województwie białostockim	„	110%	do 215 mln zł
7) „ bydgoskim	„	85%	do 525 mln zł
8) „ gdańskim	„	85%	do 440 mln zł
9) „ katowickim	„	80%	do 780 mln zł
10) „ kieleckim	„	100%	do 300 mln zł
11) „ koszalińskim	„	70%	do 215 mln zł
12) „ krakowskim	„	95%	do 310 mln zł
13) „ lubelskim	„	90%	do 460 mln zł
14) „ łódzkim	„	95%	do 280 mln zł
15) „ olsztyńskim	„	80%	do 180 mln zł
16) „ opolskim	„	90%	do 225 mln zł
17) „ poznańskim	„	60%	do 435 mln zł
18) „ rzeszowskim	„	100%	do 310 mln zł
19) „ szczecińskim	„	95%	do 240 mln zł
20) „ warszawskim	„	90%	do 460 mln zł
21) „ wrocławskim	„	100%	do 440 mln zł
22) „ zielonogórskim	„	80%	do 185 mln zł

§ 14. Ministrowie wymienieni w § 6 oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych są zobowiązani do zapewnienia rozwoju następujących usług dla ludności w taki sposób, aby w latach 1966—1970 osiągnąć wzrost:

- 1) wartości usług radiotechnicznych, telewizyjnych o 100% do 1 mld zł oraz zatrudnienia przy wykonywaniu tych usług o 66% do 9.100 radiotechników i teletechników oraz innych pracowników obsługi,
- 2) wartości usług naprawczych i konserwacyjnych zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego o 130% do 325 mln zł oraz zatrudnienia przy wykonywaniu tych usług o około 65% do 5.600 osób,
- 3) wartości usług motoryzacyjnych o 112% do 510 mln zł oraz zatrudnienia przy wykonywaniu tych usług o 90% do 3.280 osób, w tym 225 pracowników inżynieryjno-technicznych,
- 4) wartości usług pralniczych o 85% do 875 mln zł oraz zatrudnienia przy wykonywaniu tych usług o 63% do 18.000 osób,
- 5) wartości usług o charakterze remontowo-budowlanym o 150% do 1.650 mln zł oraz zatrudnienia przy wykonywaniu tych usług o 110% do 27.500 osób.

§ 15. 1. W dziedzinie usług radiotechnicznych i telewizyjnych oraz naprawy i konserwacji zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego dla ludności należy:

- 1) rozszerzać sukcesywnie, w miarę wzrostu liczby abonentów radia i telewizji oraz stanu posiadania przez ludność zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego, sieć stacji i zakładów usług radiowo-telewizyjnych oraz zakładów naprawczych i konserwacyjnych zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego,

- 2) organizować, szczególnie na terenie gromad, punkty przyjęć zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego, przystosowane technicznie do wykonywania w nich drobnych napraw i konserwacji.
- 3) rozszerzyć stosowanie formy tzw. usług abonamentowych, opłacanych przez ludność w sposób zryczałtowany,
- 4) wprowadzić skup przez jednostki świadczące usługi używanych oraz wyeksploatowanych aparatów radiowych, telewizyjnych, kinoskopów oraz zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego w celu renowacji lub dla pozyskania z przedmiotów zużytych części lub elementów zdolnych do ponownego użytku,
- 5) rozszerzyć sieć punktów sprawdzania emisji lamp radiowych i telewizyjnych.

2. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego, centralne związki spółdzielcze oraz prezydium rad narodowych do nałożenia, najpóźniej od 1 stycznia 1966 r., na podległe im jednostki świadczące usługi dla ludności w zakresie naprawy sprzętu radiowo-telewizyjnego oraz zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego obowiązku udzielania określonych gwarancji za wykonane usługi dla ludności. Okres gwarancji nie powinien być krótszy niż 3 miesiące.

§ 16. W dziedzinie usług motoryzacyjnych dla ludności należy:

- 1) budować w pierwszej kolejności małe stacje obsługi, tj. do 6 stanowisk obsługowo-naprawczych,
- 2) dążyć do równomiernego rozmieszczenia stacji w zależności od ilości pojazdów znajdujących się w danym rejonie,
- 3) lokalizować stacje obsługi przy szlakach komunikacyjnych o dużym nasileniu ruchu,
- 4) organizować stacje ruchome w miejscowościach, gdzie występuje sezonowo duże nasilenie ruchu motoryzacyjnego,
- 5) w miarę wzrostu stanu prywatnego taboru samochodowego dążyć do organizacji w poszczególnych rejonach kraju systemu pogotowia technicznego,
- 6) budować stacje benzynowe ze stanowiskami mogącymi świadczyć usługi proste, nie wymagające dłuższego przejazdu pojazdów,
- 7) sukcesywnie wprowadzać specjalizację stacji obsługi tak pod względem rodzaju czynności obsługowo-naprawczych, jak i rodzajów marek pojazdów,
- 8) systematycznie zwiększać zmianowość pracy, tak aby w 1970 r. uzyskać wskaźnik 1,7 średnio dla wszystkich rodzajów stacji, w tym 2,0 dla stacji przydrożnych,
- 9) ustalać godziny pracy dla poszczególnych stacji obsługi w taki sposób, aby na danym terenie można było korzystać z usług motoryzacyjnych praktycznie przez całą dobę.

§ 17. W dziedzinie usług pralniczych dla ludności należy:

- 1) osiągnąć w 1970 r. wskaźniki usług pralniczych na 1000 mieszkańców, które określi Minister Gospodarki Komunalnej dla poszczególnych województw i miast wyłączonych z województw w terminie do dnia 31 grudnia 1965 r.,

- 2) zapewnić dalszy rozwój sieci zakładów pralniczych, tak aby w 1970 r. w każdym powiecie działał co najmniej jeden zakład pralniczy,
- 3) rozszerzyć sieć punktów przyjęć (kantorów i agencji) w miastach i osiedlach oraz zorganizować na terenie gromad obok stałych punktów przyjęć i agencji przy sieci handlowej i usługowej gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” ruchome punkty zleceń w specjalnie przystosowanych do tego celu środkach transportowych,
- 4) sukcesywnie zwiększać w istniejących zakładach pralniczych udział usług dla ludności, szczególnie w zakresie prania bielizny; w 1970 r. udział tych usług powinien wynieść co najmniej:
 - a) 60% w zakresie prania bielizny,
 - b) 90% w zakresie czyszczenia garderoby,
- 5) wprowadzić w zakładach pralniczych szeroki wachlarz różnych form obsługi ludności, jak np.: samoobsługa, usługi z odbiorem zleceń i dostawą wypranej bielizny i odzieży do mieszkań, usługi niepełne (prasowanie, odświeżanie itp.) jak również renowacja oraz naprawy bielizny i garderoby,
- 6) dla odciążenia zakładów pralniczych od świadczenia usług na rzecz instytucji, przedsiębiorstw i zakładów usługowych oraz innych jednostek gospodarki społecznej inicjować organizację lub budowę pralni wspólnych na zasadach określonych w uchwale nr 100 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. w sprawie planowania, realizacji i finansowania inwestycji wspólnych (Monitor Polski Nr 26, poz. 128),
- 7) przekazać pralnie przyzakładowe, których zdolność przerobowa nie jest wykorzystana, jednostkom powołanym do świadczenia usług pralniczych; wskazanym przez prezydium wojewódzkich rad narodowych.

§ 18. 1. W dziedzinie usług o charakterze budowlano-remontowym dla ludności należy wydatnie rozwijać przede wszystkim usługi związane z konserwacją mieszkań oraz z poprawianiem standardu ich wyposażenia i stanu technicznego.

2. W szczególności zobowiązuje się Ministra Gospodarki Komunalnej, centralne związki spółdzielcze oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych do:

- 1) rozszerzenia działalności usługowej grup konserwatorów organizowanych przez administrację domów mieszkalnych; zakłada się, że wartość usług grup konserwatorskich dla ludności powinna wzrosnąć z 90 mln zł w 1965 r. do 260 mln zł w 1970 r.,
- 2) organizowania w ścisłym współdziałaniu z Centralnym Związkiem Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego napraw i konserwacji lokali członków tych spółdzielni przez zakłady usługowe państwowego przemysłu terenowego, spółdzielni pracy oraz przez rzemieślnicze spółdzielnie zaopatrzenia i zbytu,
- 3) rozszerzenia usług o charakterze budowlano-remontowym dla ludności na wsi, wykonywanych przez ekipy remontowe gminnych spółdzielni zaopatrzenia i zbytu „Samopomoc Chłopska”, przez wielobranżowe usługowe spółdzielnie pracy oraz przez rzemieślnicze spółdzielnie zaopatrzenia i zbytu.

§ 19. 1. W dziedzinie usług dla osób zajmujących się gospodarstwem domowym należy:

- 1) zapewnić szybki rozwój usług pomocniczych, wyreczających te osoby w takich czynnościach, jak np.: sprzątnięcie mieszkań, mycie okien, cyklinowanie i wiorkowanie podłóg itp., usług dostawy zakupionych artykułów do domu oraz wszelkiego odpłatnego poradnictwa i instruktażu w zakresie prowadzenia gospodarstwa domowego,
- 2) wprowadzić abonament na wykonywanie usług pomocniczych w gospodarstwie domowym.

2. Ustala się, że do końca 1970 r. w ramach Związku Spółdzielni Spożywców „Społem” powinno prowadzić działalność wymienioną w ust. 1 około 600 ośrodków „Praktyczna Pani” oraz w ramach Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” około 2.200 ośrodków „Nowoczesna Gospodyni”.

5. Środki do zapewnienia realizacji zadań w zakresie rozwoju usług dla ludności.

§ 20. Prezydya wojewódzkich rad narodowych powinny wydzielać w planach rozdziału artykułów przeznaczonych na zaopatrzenie jednostek drobnej wytwórczości ilości artykułów niezbędne dla wykonania zadań planowych tych jednostek w zakresie usług dla ludności. Zobowiązuje się Komitet Drobnej Wytwórczości do ustalania wytycznych w tym zakresie oraz kontrolowania należytego zapewnienia pokrycia potrzeb zaopatrzeniowych i usługowych jednostek drobnej wytwórczości.

§ 21. 1. Zezwala się jednostkom handlu uspołecznionego na sprzedaż jednostkom świadczącym usługi dla ludności artykułów zaopatrzeniowych z ilości przeznaczonych dla nabywców indywidualnych (cynkowych).

2. Minister Handlu Wewnętrznego określi zasady sprzedaży artykułów rynkowych jednostkom świadczącym usługi dla ludności.

3. Upoważnia się Ministra Handlu Wewnętrznego do wprowadzenia w uzasadnionych wypadkach ograniczeń czasowych sprzedaży określonych artykułów rynkowych jednostkom świadczącym usługi dla ludności.

4. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego do wprowadzenia zmian, zgodnie z ust. 1 i 2, do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 6 marca 1963 r. w sprawie sprzedaży artykułów jednostkom gospodarki uspołecznionej i organizacjom społecznym, jednostkom gospodarki nie uspołecznionej oraz nabywców indywidualnym przez placówki uspołecznionego handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego (Monitor Polski Nr 20, poz. 110) oraz do zniesienia obowiązku jednostek uspołecznionego handlu detalicznego zamieszkania na rachunkach wystawionych jednostkom świadczącym usługi dla ludności klauzuli, o której mowa w § 21 ust. 4 tego zarządzenia.

§ 22. 1. Zobowiązuje się zjednoczenia przedsiębiorstw przemysłu planowanego centralnie i prezydya rad narodowych nadzorujących jednostki produkujące artykuły trwałego użytku do zapewnienia produkcji części zamiennych do napraw tych artykułów w ilościach i asortymentach wynikających z obowiązujących normatywów technicznych oraz zpotrzebowania rynku, określonego przez dystrybutorów artykułów trwałego użytku.

2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości, Ministra Przemysłu Ciężkiego oraz prezydya wojewódzkich rad narodowych do zapewnienia produkcji części zamiennych do napraw artykułów trwałego użytku, których produkcja została zaniechana, w ilościach i asortymentach ustalonych przez właściwych dystrybutorów części zamiennych.

3. Przedsiębiorstwa przemysłu planowanego centralnie, które zaniechały na stałe produkcji artykułów trwałego użytku, przekażą nieodpłatnie, w terminie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia uchwały, dokumentację techniczną odnoszącą się do części zamiennych dla tych artykułów jednostkom drobnej wytwórczości wskazanym przez Komitet Drobnej Wytwórczości.

4. Przepis ust. 3 należy również stosować do oprzyrządowania produkcji części zamiennych do artykułów trwałego użytku, które w związku z zaniechaniem produkcji tych artykułów nie są wykorzystywane przez przedsiębiorstwa przemysłu planowanego centralnie.

§ 23. Upoważnia się Ministra Handlu Wewnętrznego do wprowadzenia — w razie powtarzającego się niewywiązywania przedsiębiorstw produkujących artykuły trwałego użytku z umów dostawy części zamiennych do tych artykułów — zakazu nabywania i sprzedaży przez uspołecznione jednostki handlowe artykułów trwałego użytku, dla których przedsiębiorstwa przemysłowe nie zapewniły dostaw normalnych ilości części zamiennych.

§ 24. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego oraz prezydya wojewódzkich rad narodowych do rozszerzenia sieci sprzedaży części zamiennych do artykułów trwałego użytku dla jednostek świadczących usługi dla ludności.

§ 25. 1. Zobowiązuje się resorty koordynujące do ustalenia w terminie do dnia 1 stycznia 1966 r., w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i centralnymi związkami spółdzielczymi, wykazów maszyn, narzędzi i urządzeń dla usług (w ujęciu asortymentowym i ilościowym), które powinny być produkowane w kraju w latach 1966—1970 — wraz z terminami uruchomienia ich produkcji — lub sprowadzane z zagranicy.

2. Zobowiązuje się Ministrów: Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Lekkiego, Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości i prezydya wojewódzkich rad narodowych do uruchomienia produkcji maszyn, urządzeń i narzędzi dla usług, w oparciu o wykazy i terminy, o których mowa w ust. 1, w ilościach i asortymentach zapewniających zaspokojenie potrzeb na lata 1966—1970.

3. Zgodnie z obowiązującymi zasadami planowania i rozliczania wykonania planu handlu zagranicznego Minister Handlu Zagranicznego jest upoważniony do wykorzystania części środków dewizowych uzyskanych z tytułu ponadplanowego eksportu wyrobów i usług przemysłu objętego koordynacją Komitetu Drobnej Wytwórczości — na zakup w ramach importu maszyn, narzędzi i urządzeń technicznych dla jednostek świadczących usługi dla ludności, według zapotrzebowania zgłoszonego przez Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości.

§ 26. 1. Prezydya rad narodowych oraz centralne związki spółdzielcze powinny rozwijać działalność usługową w różnorodnych formach techniczno-organizacyjnych, a w szczególności w formach:

- 1) centralnych zakładów lub baz remontowych, powiązanych z siecią punktów przyjęć i wykonujących usługi metodami przemysłowymi,
- 2) pawilonów usługowych, zlokalizowanych w centralnych punktach większych miast i dzielnic oraz w miastach powiatowych i innych miastach,
- 3) ruchomych jednostek usługowych, zorganizowanych na samochodach dla obsługi terenów wiejskich i dzielnic

peryferyjnych w miastach, w których nie ma jeszcze dostatecznej sieci zakładów usługowych,

- 4) pracy nakładczej, organizowanej przez jednostki gospodarki uspołecznionej na zasadach ustalonych uchwałą nr 191 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie rozwoju w latach 1965—1970 pracy nakładczej, wykonywanej na zlecenie jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 46, poz. 235).

2. Zobowiązuje się centralne organy koordynujące (§ 6 ust. 1) do opracowania w terminie do dnia 30 czerwca 1966 r. założeń techniczno-organizacyjnych dla wymienionych w ust. 1 form świadczenia usług, a prezydium wojewódzkich rad narodowych do ustalenia harmonogramów uruchomienia zakładów usługowych opartych na tych formach organizacyjnych.

§ 27. Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości ustali w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Lekkiego, Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w terminie do dnia 31 grudnia 1965 r. wytyczne co do organizowania usług naprawy artykułów trwałego użytku na podstawie umów, zawieranych pomiędzy przedsiębiorstwami produkującymi te artykuły a jednostkami świadczącymi usługi dla ludności.

§ 28. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz następujące centralne związki spółdzielcze wydzielią w planach inwestycyjnych na lata 1966—1970 limity nakładów inwestycyjnych na usługi dla ludności w następującej wysokości:

- 1) w państwowym przemyśle terenowym, nadzorowanym przez Komitet Drobnej Wytwórczości — 930 mln zł,
- 2) w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy — 1.440 mln zł,
- 3) w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” — 860 mln zł.

2. Zapewnienie w trakcie realizacji planu inwestycyjnego na lata 1966—1970 pokrycia potrzeb związanych z innymi inwestycjami państwowego przemysłu terenowego, spółdzielczości pracy i spółdzielni przeschonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” nie może nastąpić kosztem zmniejszenia limitów inwestycyjnych przeznaczonych na cele usługowe.

3. Zezwala się przedsiębiorstwom państwowym i spółdzielniom na realizowanie — poza nakładami inwestycyjnymi określonymi w ich planach rocznych — drobnych inwestycji związanych z budową lub adaptacją zakładów usługowych, jeśli roboty budowlano-montażowe związane z tymi inwestycjami według dokumentacji technicznej nie przekroczą 200 tys. zł.

§ 29. Zobowiązuje się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów do:

- 1) uwzględnienia w planie uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego typu miejskiego na lata 1966—1970 budowy lokali użytkowych przeznaczonych dla jednostek świadczących usługi dla ludności o łącznej powierzchni około 220 tys. m²,
- 2) ustalenia w terminie 30 dni od zatwierdzenia planu uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego na lata 1966—1970 ostatecznych rozmiarów łącznej powierzchni tych lokali oraz do dokonania w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej podziału zadań między województwa i między inwestorów,

- 3) wprowadzenia, począwszy od 1966 r., do planów rocznych budownictwa mieszkaniowego wskaźników powierzchni lokali użytkowych ogółem, w tym na cele usług dla ludności — jako zadań o charakterze dyrektywnym.

§ 30. 1. Zamiast lokali usługowych w budynkach mieszkalnych inwestorzy budownictwa mieszkaniowego mogą budować pomieszczenia wolno stojące (pawilony).

2. W razie konieczności zaspokojenia potrzeb mieszkańców sąsiedniej zabudowy inwestor budownictwa mieszkaniowego może, w porozumieniu z jednostką usługową będącą użytkownikiem budowanych pomieszczeń, podjąć budowę obiektu na cele usługowe w rozmiarach odpowiednio większych. W tym wypadku różnice nakładów powstałych ze zwiększenia programu budowy pomieszczeń usługowych powinny być pokrywane z limitów i środków przyszłego użytkownika (użytkowników) obiektu usługowego.

§ 31. 1. Jednostka świadcząca usługi dla ludności nie może wykorzystywać lokalu przydzielonego jej dla celów wykonywania usług dla ludności na prowadzenie innej działalności gospodarczej, np. produkcji seryjnej, sprzedaży towarów itp., chyba że uprzednio uzyska na to zgodę właściwego organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej, powołanego do koordynowania określonej działalności usługowej (§ 5 ust. 2).

2. Zobowiązuje się prezydium rad narodowych do windykacji lokali użytkowych, przeznaczonych do wykonywania usług dla ludności, od użytkowników tych lokali wykorzystujących je do innych celów. Odzyskane lokale usługowe należy przydzielić jednostkom świadczącym usługi dla ludności.

§ 32. W celu zachęcenia przedsiębiorstw państwowych, podległych radom narodowym, do organizowania nowych zakładów usługowych zwalnia się od podatku od operacji nietowarowych oraz od wpłat z zysku nowo zorganizowane zakłady usługowe, których zadaniem jest świadczenie usług dla ludności — pod warunkiem wyodrębnienia w ewidencji księgowej dla tych zakładów obrotów i wyników z tytułu świadczonych usług:

- 1) na terenie całego kraju, z wyjątkiem miast: Warszawy, Łodzi, Krakowa, Poznania, Wrocławia, Katowic, Gdańska, Sopotu i Gdyni (trójmiasta) — na okres 3 lat od chwili rozpoczęcia działalności przez nowo zorganizowany zakład usługowy,
- 2) w miastach: Warszawie, Łodzi, Krakowie, Poznaniu, Wrocławiu, Katowicach, Gdańsku, Sopocie i Gdyni (trójmieście) — na okres 2 lat od chwili rozpoczęcia działalności przez nowo zorganizowany zakład usługowy.

§ 33. W celu zachęcenia spółdzielni do organizowania nowych zakładów usługowych przyznaje się następujące ulgi:

- 1) zwalnia się od podatku od operacji nietowarowych i od podatku dochodowego obroty i zyski osiągnięte przez nowo zorganizowane zakłady usługowe, których zadaniem jest świadczenie usług dla ludności — na warunkach, obszarach i na okresy czasu wyszczególnione w § 32,
- 2) spółdzielniom, które w okresie do dnia 31 grudnia 1970 r. poniosą nakłady inwestycyjne związane z rozwojem usług dla ludności, przyznaje się ulgi inwestycyjne, ulga inwestycyjna polega na potrąceniu — z łącznej kwoty podatków dochodowego i od operacji nietowarowych

przypadającej za rok podatkowy, w którym inwestycje zostały zakończone i oddane do użytku — kwoty 50% środków własnych, wydatkowanych na sfinansowanie nakładów inwestycyjnych; przez środki własne należy także rozumieć pożyczki uzyskane przez spółdzielnie z funduszy gromadzonych przez spółdzielce jednostki nadziedzne; w razie niemożności potrącenia w danym roku podatkowym całej kwoty ulgi inwestycyjnej podlegającej potrąceniu reszta kwoty może być potrącona w następnych trzech latach,

- 3) spółdzielniom świadczącym usługi dla ludności, które zatrudniają uczniów na podstawie pisemnej umowy o naukę, zawartej i zarejestrowanej zgodnie z obowiązującymi przepisami, przysługuje ulga w podatku dochodowym bądź w podatku od operacji niwtowarowych; ulgę tę stosuje się przez potrącenie kwoty 3.000 zł z należności podatkowych za pierwszy rok podatkowy, w którym zatrudniono ucznia w charakterze pracownika wyszkolonego w danej spółdzielni; prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej, na wniosek organu do spraw przemysłu, może w uzasadnionych wypadkach zwiększyć kwotę ulegającą potrąceniu do 4.000 zł.

§ 34. Upowaznia się Ministra Finansów do rozszerzenia form zryczałtowanego poboru podatków obrotowego i dochodowego dla drobnych uspołecznionych zakładów usługowych.

§ 35. Minister Finansów wyda w terminie do dnia 1 stycznia 1966 r. szczegółowe przepisy zapewniające wykonanie postanowień §§ 32 i 33.

§ 36. Upowaznia się Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac do rozciągnięcia przepisów w sprawie podstawy wymiaru składek i świadczeń z ubezpieczeń społecznych dla członków spółdzielni pracy zatrudnionych w niektórych zakładach usługowych na pracowników drobnych uspołecznionych zakładów usługowych, o których mowa w § 34.

§ 37. 1. Zobowiązuje się centralne organy koordynujące (§ 6 ust. 1) do opracowania — przy współdziałaniu prezydiów wojewódzkich rad narodowych oraz w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Komisją Planowania przy Radzie Ministrów — w terminie do dnia 1 stycznia 1966 r. planu zapotrzebowania na kadry kształcone w szkołach zawodowych i na kursach, niezbędne do zaspokojenia potrzeb branżowych i terenowych, wynikających z zadań określonych w niniejszej uchwale.

2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości, właściwych ministrów oraz centralne związki spółdzielcze realizujące działalność usługową do zapewnienia wzrostu liczby uczniów szkolonych systemem przwarsztatowym i do znacznego rozszerzenia zakresu szkolenia fachowców na potrzeby działalności usługowej systemem kursów.

3. Zobowiązuje się Ministra Oświaty, właściwych ministrów i centralne związki spółdzielcze do dostosowania programów nauczania odpowiednich szkół zawodowych do potrzeb działalności usługowej.

4. Zobowiązuje się resorty, w których zakresie znajdują się przedsiębiorstwa produkujące artykuły trwałego użytku przeznaczone na potrzeby ludności, do udzielenia szkoleniu zawodowemu i jednostkom świadczącym usługi dla ludności niezbędnej pomocy przy nauce zawodów związanych z naprawami i konserwacją tych artykułów, szczególnie przez organizowanie praktyk warsztatowych dla pracowników jednostek usługowych.

§ 38. Zobowiązuje się Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac do:

- 1) opracowania w terminie do dnia 31 grudnia 1965 r. w uzgodnieniu z resortami koordynującymi działalność usługową jednolitego branżowego systemu wynagrodzeń pracowników zatrudnionych przy wykonywaniu usług dla ludności,
- 2) określenia wypadków, w których jednostki świadczące usługi dla ludności mogą na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło powierzyć wykonanie tych czynności na obszarach gromad osobom nie będącym pracownikami tych jednostek.

6. Inne przepisy.

§ 39. 1. Przepisy uchwały należy w pełni stosować do usług gwarancyjnych, obejmujących naprawy artykułów trwałego użytku, zakupionych przez ludność w jednostkach handlu uspołecznionego.

2. Przepisy uchwały dotyczące planowania usług dla ludności (§ 9) oraz środków do zapewnienia realizacji zadań w zakresie rozwoju usług dla ludności, zawarte w rozdziale 5 uchwały, z wyjątkiem przepisów §§ 20, 28, 29 i 38, mają odpowiednie zastosowanie do następujących usług opłacanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej i jednostki budżetowe:

- 1) konserwacja i naprawa sprzętu medycznego, sanitarnego itp.,
- 2) konserwacja i naprawa maszyn biurowych,
- 3) konserwacja i naprawa aparatury kontrolno-pomiarowej, sprzętu spawalniczego i elektronarzędzi,
- 4) konserwacja i naprawa wag,
- 5) konserwacja i naprawa dźwigów osobowych,
- 6) pranie odzieży, bielizny i chemiczne czyszczenie odzieży,
- 7) drobne usługi budowlano-remontowe w szkołach, żłobkach, przedszkolach, ośrodkach zdrowia oraz w budynkach mieszkalnych.

3. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami może zmienić wykaz usług wymienionych w ust. 2.

4. Zobowiązuje się Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości, Ministra Handlu Wewnętrznego, Ministra Gospodarki Komunalnej, Ministra Komunikacji, prezesów rządów centralnych związków spółdzielczych oraz przewodniczących prezydiów wojewódzkich rad narodowych do sprawowania stałego nadzoru i kontroli nad działalnością usługową na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej i jednostek budżetowych w celu niedopuszczenia do rozszerzenia tej działalności kosztem zmniejszania potencjału i zakresu usług opłacanych przez ludność.

§ 40. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości, Ministrowi Finansów oraz innym właściwym ministrom, przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych oraz prezesom rządów centralnych związków spółdzielczych.

§ 41. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r., a w zakresie przepisów przewidujących terminy wcześniejsze — z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Załącznik do uchwały nr 203 Rady
Ministrów z dnia 30 lipca 1965 r.
(poz. 259).

WYKAZ
GRUP I RODZAJÓW USŁUG DLA LUDNOŚCI, OBJĘTYCH UCHWAŁĄ W SPRAWIE ROZWOJU USŁUG
DLA LUDNOŚCI W LATACH 1966—1970.

Lp.	Grupa lub rodzaj usług	Lp.	Grupa lub rodzaj usług
A. Usługi przemysłowe.			
<i>I. Usługi związane z przedmiotami wytwarzanymi w przemyśle maszynowym i konstrukcji metalowych.</i>			
1.	Naprawa i konserwacja kotłów i maszyn napędowych.	2.	Naprawa i konserwacja oraz wytwarzanie z powierzono- nego lub własnego materiału wyrobów z drutu (siatek, łańcuchów, sprzętu itp.) *).
2.	Naprawa i konserwacja obrabiarek do obróbki metali i tworzyw niemetalicznych.	3.	Naprawa i wytwarzanie z powierzono- nego lub własnego materiału wyrobów śrubowych i podkowniczych oraz okuć budowlanych *).
3.	Naprawa i konserwacja maszyn dla przemysłu rolno- spożywczego (młynarskich i pozostałych).	4.	Naprawa i wytwarzanie z powierzono- nego lub własnego materiału narzędzi i oprzyrządowania *).
4.	Naprawa i konserwacja innych maszyn i urządzeń.	5.	Naprawa i konserwacja przyrządów kontrolno-pomia- rowych i wyrobów mechaniki precyzyjnej (zegarów, zegarków, maszyn biurowych i innych wyrobów pre- cyzyjnych oraz okularów i innych wyrobów optycz- nych).
5.	Naprawa i konserwacja wag.	6.	Naprawa, instalacja, konserwacja oraz wytwarzanie z powierzono- nego lub własnego materiału sprzętu gospo- darstwa domowego, urządzeń gastronomicznych i han- dlowych oraz sprzętu sportowo-turystycznego *).
6.	Konserwacja konstrukcji metalowych.	7.	Naprawa i konserwacja sprzętu pożarniczego, ratow- niczego i ochronnego.
<i>II. Usługi związane z przedmiotami wytwarzanymi w przemyśle elektrotechnicznym.</i>			
1.	Naprawa prądnic i silników elektrycznych.	8.	Naprawa, konserwacja oraz wytwarzanie z powierzono- nego lub własnego materiału innych wyrobów przemy- słu metalowego (np. przedmiotów ozdobnych z metali i kamieni szlachetnych, wyrobów grawerskich i pilni- karskich) *).
2.	Naprawa, instalacja i konserwacja aparatów, sprzętu i urządzeń teletechnicznych, radiotechnicznych i tele- wizyjnych oraz regeneracja kineskopów.	9.	Skrawanie, szlifowanie, polerowanie, galwanizowanie i inne usługi wykonywane na przedmiotach metalo- wych.
3.	Naprawa i konserwacja akumulatorów, ogniw i innych źródeł elektryczności.	<i>V. Usługi związane z przedmiotami wytwarzanymi w przemyśle chemicznym.</i>	
4.	Naprawa, instalacja i konserwacja elektrycznych źró- deł światła promiennikowo-temperaturowych i wylą- dowczych.	1.	Naprawa i konserwacja wyrobów z tworzyw sztucz- nych dla gospodarstwa domowego.
5.	Naprawa i konserwacja przyrządów elektrycznych i elektronowych do mierzenia i liczenia wielkości elektrycznych i nieelektrycznych.	2.	Wytwarzanie z powierzono- nego surowca materiałów i środków chemicznych dla potrzeb gospodarstwa do- mowego i innych celów *).
6.	Naprawa, instalacja i konserwacja aparatów, sprzętu i urządzeń elektrycznych osobno nie wymienionych.	<i>VI. Usługi związane z przedmiotami wytwarzanymi w przemyśle gumowym.</i>	
<i>III. Usługi związane z przedmiotami wytwarzanymi w przemyśle środków transportu.</i>			
1.	Naprawa i konserwacja środków mechanicznego trans- portu drogowego (pojazdów osobowych, ciężarowych, ciągników).	1.	Naprawa i konserwacja wyrobów gumowych dla środ- ków transportu drogowego.
2.	Usługi stacji obsługi pojazdów mechanicznych.	2.	Naprawa i konserwacja obuwia gumowego oraz arty- kułów sanitarnych i chirurgicznych.
3.	Naprawa i konserwacja środków transportu merskie- go i śródlądowego (kutrów, łodzi rybackich i ratun- kowych).	3.	Naprawa artykułów sportowych.
4.	Naprawa, konserwacja oraz wytwarzanie z powierzono- nego lub własnego materiału taboru konnego *).	<i>VII. Usługi przemysłu materiałów budowlanych.</i>	
<i>IV. Usługi związane z przedmiotami wytwarzanymi w przemyśle metalowym.</i>			
1.	Naprawa i konserwacja oraz wytwarzanie z powierzono- nego lub własnego surowca wyrobów odlewniczych (ogrzewczych i wodociągowo-kanalizacyjnych, arma- tury, urządzeń sanitarnych) *).	1.	Wypalanie cegły, dachówki, kafli itp. *).
		2.	Naprawa, konserwacja oraz wytwarzanie z powierzono- nego lub własnego surowca wyrobów z tworzyw mierzalnych dla potrzeb gospodarstwa domowego, rol- nego lub dla innych celów (nagrobki, sańkofagi) *).

Lp.	Grupa lub rodzaj usług	Lp.	Grupa lub rodzaj usług
	<i>VIII. Usługi przemysłu szklarskiego.</i>		
1.	Naprawa wyrobów szklanych dla gospodarstwa domowego oraz sprzętu laboratoryjnego.	4.	Przerabianie i naprawa oraz wytwarzanie z powierzzonego lub własnego surowca wyrobów dziewiarskich i pończoszniczych *).
2.	Szklenie pojazdów.	5.	Przerabianie i naprawa oraz wytwarzanie z powierzzonego lub własnego surowca dywanów, kilimów, gobelinów, chodników, koronek, tiuli *).
3.	Szlifowanie szkła.	6.	Naprawa i konserwacja oraz wytwarzanie z powierzzonego lub własnego materiału worków, wyrobów powroźniczych itp. *).
4.	Podlewianie lusterek.		<i>XIV. Usługi związane z wyrobami wytwarzanymi w przemyśle odzieżowym.</i>
5.	Oprawa obrazów.	1.	Przerabianie i naprawa oraz szycie odzieży miarowej z powierzzonego lub własnego materiału *).
6.	Malowanie na szkle oraz inne usługi szklarskie.	2.	Naprawa oraz wytwarzanie z powierzzonego lub własnego materiału bielizny oraz wyrobów bielizniarsko-gorseciarskich i hafciarskich *).
	<i>IX. Usługi przemysłu porcelanowo-fajansowego.</i>	3.	Przerabianie i naprawa oraz wytwarzanie z powierzzonego lub własnego materiału kołder, materiałów i pokrowców *).
1.	Naprawa wyrobów przemysłu porcelanowo-fajansowego (porcelany, porcelitu, fajansu, kamionki oraz z gliny).	4.	Naprawa żagli, namiotów itp.
2.	Malowanie i zdobienie przedmiotów z porcelany, fajansu i gliny.	5.	Malowanie na tkaninach.
	<i>X. Usługi związane z przedmiotami wytwarzanymi w przemyśle drzewnym.</i>	6.	Cerowanie artystyczne, haftowanie, plisowanie, podnoszenie oczek i inne usługi przemysłu odzieżowego.
1.	Usługi tartaczne (przecieranie drewna, suszenie oraz impregnowanie).		<i>XV. Usługi związane z wyrobami wytwarzanymi w przemyśle skórzano-obuwniczym.</i>
2.	Naprawa oraz wytwarzanie z powierzzonego lub własnego materiału mebli oraz wyrobów plecionych (mebli stolarskich, tapicerskich i wyplatanych *).	1.	Wyprawa skór surowych.
3.	Naprawa i konserwacja oraz wytwarzanie z powierzzonego lub własnego surowca wyrobów stolarskich, bednarskich i tokarskich *): wyrobów budowlanych i kołodziejskich, opakowań stolarskich, opakowań i naczyń klepkowych, wyrobów tokarskich i modelarskich, sprzętu gospodarstwa domowego, sportowego, szkolnego, biurowego itp.	2.	Wyprawa, farbowanie i odświeżanie futer.
4.	Naprawa i konserwacja oraz wytwarzanie z powierzzonego lub własnego materiału wyrobów szkutnictwa sportowo-turystycznego *).	3.	Naprawa oraz produkcja miarowa obuwia z powierzzonego lub własnego materiału *).
5.	Pozostałe usługi przemysłu drzewnego (rzeźbienie w drewnie, pozłacanie przedmiotów itp.).	4.	Naprawa i konserwacja oraz wytwarzanie z powierzzonego lub własnego surowca wyrobów ze skóry i tworzyw sztucznych *).
	<i>XI. Usługi przemysłu papierniczego.</i>	5.	Naprawa oraz produkcja miarowa z powierzzonego lub własnego materiału futer i wyrobów futrzarskich oraz kozusznicych *).
1.	Naprawa opakowań papierowych i kartonaży.		<i>XVI. Usługi przemysłu spożywczego.</i>
2.	Naprawa i konserwacja materiałów biurowych, szkolnych, gier towarzyskich oraz pomocy naukowych.	1.	Ubój zwierząt i rozbieranie tusz zwierzęcych.
	<i>XII. Usługi przemysłu poligraficznego.</i>	2.	Szlamowanie jelit.
1.	Usługi w zakresie drukarstwa i powielania.	3.	Wędzenie i wyrób wędlin.
2.	Usługi intrologatorskie.	4.	Wędzenie ryb.
3.	Wytwarzanie i naprawa wyrobów pieczętkarskich *).	5.	Przemiał zbóż, śrutowanie, wyrób kasz.
	<i>XIII. Usługi związane z wyrobami wytwarzanymi w przemyśle włókienniczym.</i>	6.	Wypiek chleba.
1.	Pranie i gremplowanie wełny.	7.	Wypiek ciasta.
2.	Przędzenie i tkanie z powierzzonego surowca.	8.	Tłoczenie oleju.
3.	Dekatyzowanie, impregnowanie i laminowanie tkanin.	9.	Tłoczenie soków owocowych i przetwórstwo owoców i warzyw.
		10.	Suszenie owoców i grzybów.
		11.	Usługi chłodnicze.

Lp.	Grupa lub rodzaj usług	Lp.	Grupa lub rodzaj usług
	<i>XVII. Usługi związane z przedmiotami wytwarzanymi w innych gałęziach przemysłu.</i>		
1.	Naprawa i konserwacja instrumentów muzycznych.	3.	Usługi pralniczo-farbiarskie (pranie bielizny, czyszczenie garderoby, farbowanie, maglowanie).
2.	Naprawa zabawek.	4.	Usługi łaźniennicze (balneologiczne i fizykoterapeutyczne).
3.	Naprawa oraz wytwarzanie z powierzonego lub własnego materiału parasoli i lasek oraz innej galanterii *).	5.	Usługi pogrzebowe.
4.	Naprawa oraz wytwarzanie z powierzonego lub własnego surowca protez i wyrobów ortopedycznych (obuwia, protez i pasow) *).	6.	Usługi ogrodnicze (usługi zarządów zieleni).
5.	Naprawa i konserwacja piór wiecznych, ołówków automatycznych i napełnianie długopisów	7.	Usługi remontowe lokatorskie wykonywane przez administrację budynków mieszkalnych.
6.	Naprawa przyborów szkolnych, preparatów anatomicznych i zoologicznych.		
7.	Inne usługi przemysłowe, polegające na naprawie, konserwacji i wykonaniu przedmiotów z powierzonego materiału *).		
	B. Usługi o charakterze budowlanym.		E. Usługi kulturalno-socjalne.
1.	Usługi remontowo-budowlane w zakresie budownictwa ogólnego, na przykład: roboty ziemne, murarskie, betonowe i żelbetowe, roboty tynkowe, ciesielskie, dekarские, blacharskie, izolacyjne, roboty posadzkowe, stolarskie, zduńskie, szklarskie, malarskie, kowalско-ślusarskie.	1.	Usługi ośrodków szkolenia kursowego.
2.	Usługi remontowe w zakresie instalacji wewnętrznych, na przykład: roboty wodociągowo-kanalizacyjne, roboty instalacji elektrycznej, gazowej, centralnego ogrzewania, wentylacyjno-klimatyzacyjne, izolacyjne.	2.	Usługi plastyczne.
3.	Budowa domów mieszkalnych jedno- i wielorodzinnych oraz innych pomocniczych pomieszczeń gospodarczych na indywidualne zamówienie z materiału powierzonego.	3.	Usługi przedszkoli, dziecińców itp.
4.	Naprawa i konserwacja zbiorników i ujęć przeciwpowodziowych.	4.	Usługi instytucji widowiskowych (np. wyświetlanie filmów) i muzycznych.
5.	Budowa i naprawa studzien.	5.	Usługi przedsiębiorstw rozrywkowych.
6.	Usługi geodezyjno-miernicze.	6.	Usługi spółdzielczych przychodni lekarskich.
	C. Usługi obrotu towarowego.	7.	Usługi organizacji i urzędów sportowych i turystycznych
1.	Zamawianie i dostawa artykułów do domu		
2.	Usługi filatelistyczne wykonywane przez jednostki organizacyjne Centralnego Zarządu Upowszechniania Prasy i Książki „Ruch”.		F. Usługi różne.
	D. Usługi gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.	1.	Usługi fryzjerskie, kosmetyczne, kalotechniczne, manicure itp.
1.	Usługi gazownictwa bezprzewodowego.	2.	Usługi szatni.
2.	Usługi w zakresie oczyszczania (jak np. wywóz nieczystości stałych i płynnych, kompostowanie).	3.	Usługi pomocy domowej.
		4.	Usługi wypożyczenia sprzętu gospodarstwa domowego, pojazdów, garderoby itp.
		5.	Usługi przechowywania i dozoru (parkingi — ochrona mienia itp.).
		6.	Czyszczenie i sprzątanie mieszkań, obuwia itp.
		7.	Usługi fotograficzne.
		8.	Usługi ogłoszeniowe i reklamowe.
		9.	Tłumaczenie z języków obcych, pisanie podań, przepisywanie na maszynie rękopisów.
		10.	Usługi doraźnej opieki nad dziećmi.
		11.	Doradztwo i instruktaż odpłatny w zakresie urządzania mieszkań, prowadzenia gospodarstwa domowego itp.
		12.	Nagrywanie pocztówek dźwiękowych.
			G. Usługi rolnicze dla ludności
			wykonywane przez zakłady usługowe gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

*) Uwaga: Wytwarzanie przedmiotów z własnego lub powierzonego materiału dotyczy wyłącznie indywidualnych zamówień osób fizycznych lub wykonywanych dla rzemieślników indywidualnych oraz innych osób fizycznych trudniących się na własny rachunek działalnością wytwórczą, handlową i usługową zgodnie z § 2 pkt 1 uchwały.